Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

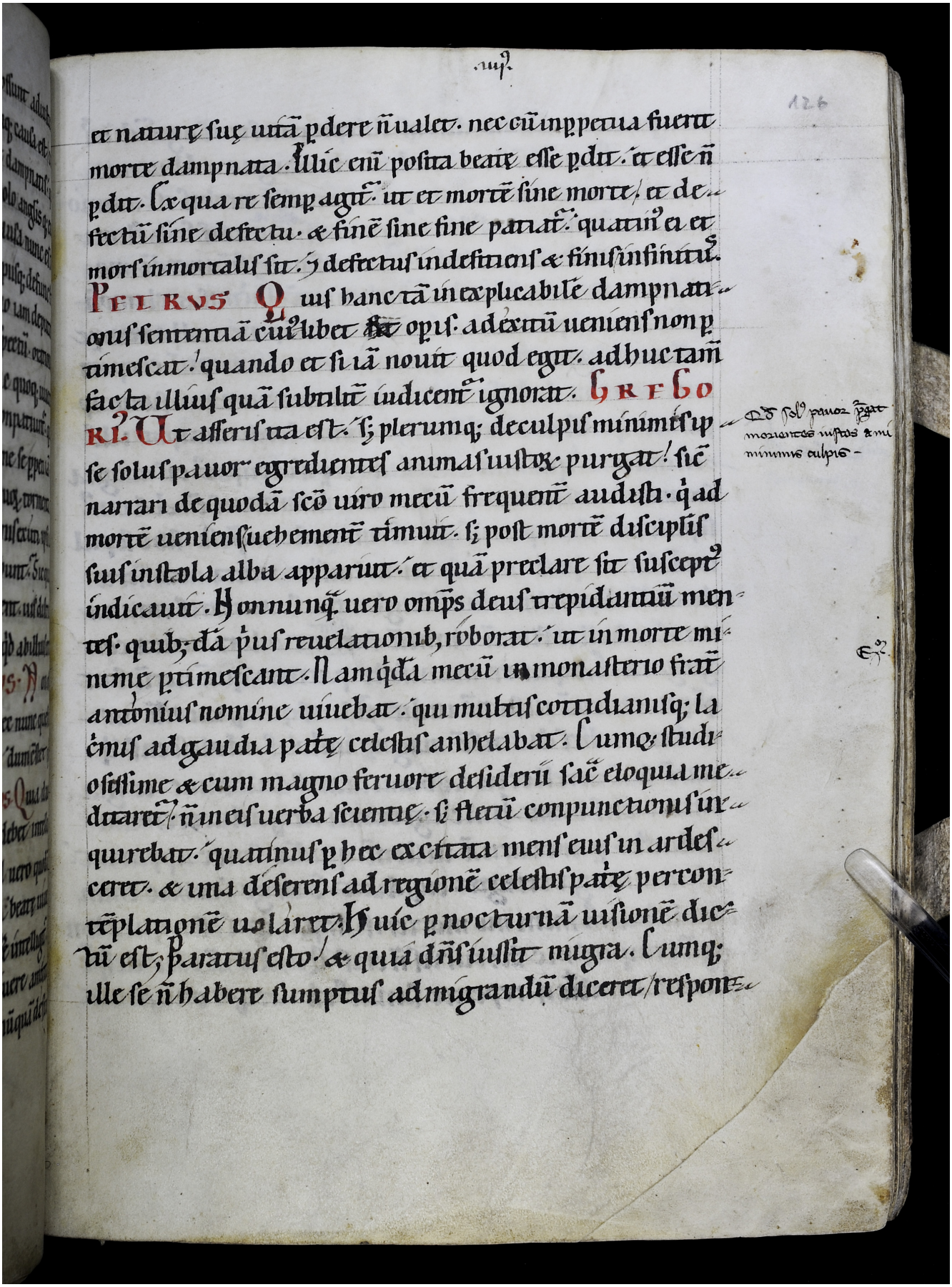

et naturę suę uitā pdere ñ ualet. nec eū inpętua fuerit
morte dampnata. Illic enī posita beatę esse pdit. et esse ñ
pdit. Ex qua re semp agit. ut et morte sine morte. et de
fectū sine defectu. et finē sine fine patiat. quatinus et et
mors immortalis sit. ⁊ defectus indefitiens et finis infinitus.
PETRVS Q uis hanc tā inexplicabilē dampnati
onis sententiā cui libet opis. adextū uenienti non p
timescat. quando et si iā nouit quod egit. adhuc tamē
facta illius quā subtilē iudicem ignorat. GREGO
RI. Ut asseris ita est. ⁊ plerumq; de culpis minimis ip
se solus pauor egredientes animas iustorū purgat. sic
narrari de quodā scō uiro mecū frequenter audisti. q̄ ad
mortē uenienti uehementer timuit. ⁊ post mortē discipli
sui in stola alba apparuit. et quā preclare sit susceptus
indicauit. Hominum q̄q uero omnipotens deus trepidantium men
tes. quib; dā p̄ius reuelationib, roborat. ut in morte mi
nime p̄timescant. Nam q̄dā mecū in monasterio frat
antonius nomine uiuebat. qui multis cotidianisq; la
bōribus ad gaudia patrię celestis anhelabat. Cumq; studi
osissime et cum magno feruore desiderii sacē eloquia me
ditaretur. ñ in eis uerba scientię. ⁊ fletū compunctionis in
quirebat. quatinus p hec excitata mens eius in ardes
cere. et una deserens ad regionē celestis patrię per con
templationē uolaret. Huic p nocturnā uisionē die
tū est. paratus esto. et quia dñs iussit migra. Cumq;
ille se ñ habere sumptus ad migrandū diceret. respon-

Dis sol pauor egrediens animas a minimis culpis